

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RAMBESLUT 2006/960/RIF

av den 18 december 2006

om förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan de brottsbekämpande myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 30.1 a och b samt artikel 34.2 b,

med beaktande av Konungariket Sveriges initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Ett av Europeiska unionens centrala mål är att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) Detta mål skall uppnås genom förebyggande och bekämpande av brottslighet genom närmare samarbete mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter, med iakttagande av de principer och regler om mänskliga rättigheter, grundläggande friheter och rättsstatsprincipen som unionen grundar sig på och som är gemensamma för medlemsstaterna.
- (3) Utbyte av information och underrättelser som rör brott och brottslig verksamhet är grunden för samarbetet på brottsbekämpningsområdet inom unionen, vilket tjänar det övergripande syftet att förbättra säkerheten för unionens medborgare.
- (4) Att på ett tidigt stadium få tillgång till korrekta och aktuella informationer och underrättelser är av avgörande betydelse för att brottsbekämpande myndigheter framgångsrikt skall kunna upptäcka, förebygga och utreda brott eller brottslig verksamhet, särskilt inom ett område där kontrollen av de inre gränserna slopats. Eftersom brottslingar bedriver sin verksamhet i det fördolda krävs det övervakning, och information om dem behöver kunna utbytas synnerligen snabbt.
- (5) Det är viktigt att se på brottsbekämpande myndigheters möjligheter att få tillgång till information och underrättelser om grova brott och terroristdåd från andra medlemsstater på ett övergripande sätt och inte inrikta sig på skillnader i fråga om brottstyper eller uppdelning av befogenheter mellan brottsbekämpande och rättsliga myndigheter.
- (6) För närvarande lägger formella förfaranden, administrativa strukturer och juridiska hinder i medlemsstaternas lagstiftning hinder i vägen för ett effektivt och snabbt informations- och underrättelseutbyte mellan brottsbekämpande myndigheter. Detta förhållande är oacceptabelt för medborgarna i Europeiska unionen och det krävs därför större säkerhet och effektivare brottsbekämpning samtidigt som de mänskliga rättigheterna värnas.
- (7) Brottsbekämpande myndigheter måste kunna begära och få information och underrättelser från andra medlemsstater under olika faser av en utredning, alltifrån insamlandet av kriminalunderrättelser till brottsutredningen. Medlemsstaternas system skiljer sig åt i detta avseende och rambeslutet går inte ut på att ändra dessa system. Rambeslutets syfte är dock att för viss information och vissa slag av underrättelser säkerställa att viss information av avgörande betydelse för brottsbekämpande myndigheter snabbt kan utbytas inom unionen.
- (8) Avsaknaden av en gemensam rättslig ram för effektivt och snabbt informations- och underrättelseutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter är en brist som måste avhjälpas. Europeiska unionens råd finner det därför nödvändigt att anta ett rättsligt bindande instrument om förenklat informations- och underrättelseutbyte. Detta rambeslut bör inte påverka befintliga eller framtida instrument som gör det möjligt att utvidga målen för detta rambeslut eller underlätta förfarandena för utbyte av information och underrättelser, exempelvis konventionen av den 18 december 1997 upprättad på grundval av artikel K 3 i fördraget om Europeiska unionen om ömsesidigt bistånd och samarbete mellan tullförvaltningar ⁽¹⁾.
- (9) När det gäller genomförandet av informationsutbytet påverkar inte detta rambeslut väsentliga nationella säkerhetsintressen, och det äventyrar inte heller pågående utredningar eller enskilda personers säkerhet, eller särskild underrättelseverksamhet som gäller statens säkerhet.

⁽¹⁾ EGT C 24, 23.1.1998, s. 2.

(10) Det är viktigt att främja informationsutbyte i så stor omfattning som möjligt, i synnerhet när det gäller brott med direkt eller indirekt koppling till organiserad brottslighet eller terrorism, och på ett sätt som inte sänker den samarbetsnivå som krävs mellan medlemsstaterna enligt nuvarande överenskommelser.

(11) När det gäller medlemsstaternas gemensamma intresse av att bekämpa gränsöverskridande brottslighet måste man finna en lämplig avvägning mellan ett snabbt och effektivt samarbete inom brottsbekämpningen och överenskomna principer och bestämmelser i fråga om dataskydd samt de grundläggande friheterna och de mänskliga fri- och rättigheterna.

(12) I det uttalande om bekämpande av terrorism som Europeiska rådet antog vid sitt möte den 25 mars 2004 uppmanas rådet av Europeiska rådet att undersöka åtgärder för förenklat informations- och underrättelseutbyte mellan medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter.

(13) När det gäller Island och Norge utgör detta rambeslut en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som faller inom det område som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽¹⁾. De förfaranden som föreskrivs i det avtalet har följts i fråga om rambeslutet.

(14) När det gäller Schweiz utgör detta rambeslut, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som faller inom det område som avses i artikel 1.H i beslut 1999/437/EG, jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i det avtalet⁽²⁾, och med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/849/EG av den 25 oktober 2004 om undertecknande på Europeiska unionens vägnar och provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser i det avtalet⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Detta rambeslut syftar till att fastställa bestämmelser enligt vilka medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter effektivt och snabbt kan utbyta befintlig information och befintliga underrättelser för genomförandet av brottsutredningar eller kriminalunderrättelseverksamhet.

2. Detta rambeslut skall inte påverka bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser mellan medlemsstaterna och tredjeländer eller Europeiska unionens rättsakter om ömsesidig rättslig hjälp eller ömsesidigt erkännande av domar i brottmål, inbegripet eventuella villkor som tredjeländer fastställer för användningen av information när den väl tillhandahållits.

3. Detta rambeslut omfattar all information och/eller alla underrättelser enligt artikel 2 d. Det ålägger inte medlemsstaterna att samla in och lagra information och underrättelser i syfte att dessa skall kunna tillhandahållas de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i andra medlemsstater.

4. Rambeslutet ålägger inte medlemsstaterna att lämna information och underrättelser som skall användas som bevis inför en rättslig myndighet och ger dem inte heller rätt att använda sådan information eller sådana underrättelser för detta ändamål. Om en medlemsstat har inhämtat information eller underrättelser i enlighet med detta rambeslut och önskar använda dessa som bevis inför en rättslig myndighet, måste den utverka samtycke från den medlemsstat som lämnat informationen eller underrättelserna, i förekommande fall enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som har tillhandahållit informationen eller underrättelserna genom att använda gällande instrument för rättsligt samarbete mellan medlemsstaterna. Ett sådant samtycke krävs inte om den anmodade medlemsstaten redan har gett sitt samtycke till att informationen eller underrättelserna får användas som bevis då informationen eller underrättelserna överlämnas.

5. Detta rambeslut medför ingen skyldighet att inhämta någon slags information eller några slags underrättelser genom tvångsåtgärder, vilka definieras i enlighet med nationell lagstiftning i den medlemsstat som mottar en begäran om information eller underrättelser.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

⁽³⁾ EUT L 368, 15.12.2004, s. 26.

6. Medlemsstaterna skall, om deras nationella lagstiftning tillåter det, tillhandahålla sådan information eller sådana underrättelser som tidigare inhämtats genom tvångsåtgärder.

7. Detta rambeslut skall inte ändra skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna och de grundläggande rättsliga principerna enligt artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen, och inga skyldigheter som åligger brottsbekämpande myndigheter i detta avseende skall påverkas.

Artikel 2

Definitioner

I detta rambeslut gäller följande definitioner:

- a) *behörig brottsbekämpande myndighet*: en nationell polismyndighet, tullmyndighet eller annan myndighet som enligt nationell lagstiftning har behörighet att upptäcka, förebygga och utreda brott eller brottslig verksamhet och utöva myndighetsutövning samt i samband härmed vidta tvångsåtgärder. Organ eller enheter som arbetar särskilt med nationella säkerhetsfrågor omfattas inte av begreppet "behörig brottsbekämpande myndighet". Varje medlemsstat skall senast den 18 december 2007, i en förklaring som deponeras hos rådets generalsekretariat, ange vilka myndigheter som omfattas av begreppet "behörig brottsbekämpande myndighet". En sådan förklaring får ändras när som helst.
- b) *brottsutredning*: ett skede i förfarandet inom vilket behöriga brottsbekämpande eller rättsliga myndigheter, inbegripet allmänna åklagare, vidtar åtgärder för att fastställa och kartlägga sakförhållanden, misstänkta personer samt omständigheter i samband med en eller flera konstaterade konkreta brottsliga handlingar.
- c) *kriminalunderrättelseverksamhet*: ett skede i förfarandet som ännu inte nått stadiet brottsutredning, inom vilket en behörig brottsbekämpande myndighet enligt nationell lagstiftning har rätt att inhämta, behandla och analysera information om brott eller brottslig verksamhet för att fastställa om en konkret brottslig handling har begåtts eller kan komma att begås.
- d) information och/eller underrättelser:
 - i) all slags information eller data som innehas av brottsbekämpande myndigheter,

och

- ii) all slags information eller data som innehas av offentliga myndigheter eller privata organ och som är tillgängliga för de brottsbekämpande myndigheterna utan att de vidtar tvångsåtgärder i enlighet med artikel 1.5.

- e) *brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder* ⁽¹⁾ (*nedan kallat "brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF"*): brott enligt nationell lagstiftning som motsvarar eller är likvärdiga de brott som avses i den bestämmelsen.

AVDELNING II

INFORMATIONS- OCH UNDERRÄTTELSEUTBYTE

Artikel 3

Tillhandahållande av information och underrättelser

1. Medlemsstaterna skall se till att information och underrättelser kan lämnas till behöriga brottsbekämpande myndigheter i övriga medlemsstater i överensstämmelse med detta rambeslut.
2. Information och underrättelser skall tillhandahållas på begäran av en behörig brottsbekämpande myndighet som handlar inom ramen för de befogenheter som fastställts i den nationella lagstiftningen och som genomför en brottsutredning eller en kriminalunderrättelseverksamhet.
3. Medlemsstaterna skall se till att villkoren för att förse de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i andra medlemsstater med information och underrättelser inte är strängare än de som tillämpas på nationell nivå för tillhandahållande av och begäran om information och underrättelser. Särskilt får en medlemsstat inte kräva rättslig överenskommelse eller tillstånd för utbyte mellan sin behöriga brottsbekämpande myndighet och en behörig brottsbekämpande myndighet i en annan medlemsstat av sådan information eller sådana underrättelser som vid ett internt förfarande kan erhållas av den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten utan ett sådant avtal eller tillstånd.
4. Om den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten enligt sin nationella lagstiftning endast kan få tillträde till den begärda informationen eller de begärda underrättelserna efter avtal med eller tillstånd av en rättslig myndighet, skall den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten vara skyldig att av den behöriga rättsliga myndigheten begära att avtal träffas eller tillstånd ges om tillgång till och utbyte av den efterfrågade informationen. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 10.1 och 10.2 skall den behöriga rättsliga myndigheten i den anmodade medlemsstaten tillämpa samma regler för sitt beslut som i ett rent inhemskt fall.

⁽¹⁾ EUT L 190, 18.7.2002, s. 1.

5. Om den begärda informationen eller de begärda underrättelserna har erhållits från en annan medlemsstat eller ett tredjeland och omfattas av en specialitetsprincip, kan de överlämnas till den behöriga brottsbekämpande myndigheten i en annan medlemsstat endast om den medlemsstat eller det tredjeland som lämnade informationen eller underrättelserna samtycker till detta.

Artikel 4

Tidsfrister för tillhandahållandet av information och underrättelser

1. Medlemsstaterna skall se till att de har rutiner på plats så att de inom högst åtta timmar kan besvara en brådskande begäran om information och underrättelser beträffande de brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF, om den begärda informationen eller de begärda underrättelserna finns tillgängliga i en databas till vilken en brottsbekämpande myndighet har direkt åtkomst.

2. Om den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten inte kan svara inom åtta timmar, skall den ange skälen till detta i formuläret i bilaga A. Om det skulle innebära alltför stor arbetsbelastning för den anmodade brottsbekämpande myndigheten att lämna den begärda informationen eller de begärda underrättelserna inom åtta timmar får den skjuta upp tillhandahållandet av informationen eller underrättelserna. Den anmodade brottsbekämpande myndigheten skall då omedelbart underrätta den ansökande brottsbekämpande myndigheten om detta och lämna den begärda informationen eller de begärda underrättelserna så snart som möjligt, dock senast inom tre dagar. Användningen av bestämmelserna i denna punkt skall ses över senast den 19 December 2009.

3. I icke-brådskande fall skall medlemsstaterna se till att framställningar om information och underrättelser om brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF besvaras inom en vecka, om den begärda informationen eller de begärda underrättelserna finns tillgängliga i en databas till vilken en brottsbekämpande myndighet har direkt åtkomst. Om den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten inte kan svara inom en vecka, skall den ange skälen till detta i formuläret i bilaga A.

4. I alla övriga fall skall medlemsstaterna se till att den begärda informationen överlämnas till den ansökande behöriga brottsbekämpande myndigheten inom 14 dagar. Om den anmodade behöriga brottsbekämpande myndigheten inte kan svara inom 14 dagar, skall den ange skälen till detta i formuläret i bilaga A.

Artikel 5

Begäran om information och underrättelser

1. Information och underrättelser kan begäras i syfte att upptäcka, förebygga eller utreda ett brott om det finns sakliga skäl att förmoda att den berörda informationen eller de berörda underrättelserna finns tillgängliga i en annan medlemsstat. I begäran skall dessa sakliga skäl anges liksom i vilket syfte informationen och underrättelserna begärs; sambandet mellan syftet och den person som informationen och underrättelserna gäller skall också förklaras.

2. Den ansökande behöriga brottsbekämpande myndigheten skall avhålla sig från att begära mer information eller fler underrättelser och från att fastställa snävare tidsfrister än nödvändigt för syftet med begäran.

3. En begäran om information eller underrättelser skall innehålla minst de uppgifter som anges i bilaga B.

Artikel 6

Kommunikationskanaler och språk

1. Informations- och underrättelseutbyte enligt detta rambeslut får äga rum genom alla befintliga kanaler för internationellt brottsbekämpningssamarbete. Det språk som används för begäran och informationsutbytet skall vara det som gäller för den kanal som används. När medlemsstaterna avger sina förklaringar i enlighet med artikel 2 a skall de också till rådets generalsekretariat lämna uppgifter om de kontakter till vilka framställningar kan sändas i brådskande fall. Dessa uppgifter får ändras när som helst. Rådets generalsekretariat skall meddela medlemsstaterna och kommissionen de förklaringar som inkommer.

2. Information eller underrättelser skall även utbytas med Europol i enlighet med den konvention som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen om upprättandet av en europeisk polisbyrå (Europolkonventionen) ⁽¹⁾ och med Eurojust i enlighet med rådets beslut 2002/187/RIF av den 28 februari 2002 om inrättande av Eurojust för att stärka kampen mot grov brottslighet ⁽²⁾, förutsatt att utbytet gäller ett brott eller en brottslig verksamhet inom deras mandat.

⁽¹⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 2. Konventionen senast ändrad genom det protokoll som upprättats på grundval av artikel 43.1 i Europolkonventionen (EUT C 2, 6.1.2004, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 63, 6.3.2002, s. 1. Beslutet senast ändrat genom beslut 2003/659/RIF (EUT L 245, 29.9.2003, s. 44).

Artikel 7

Spontan informations- och underrättelseutbyte

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 skall de behöriga brottsbekämpande myndigheterna, utan att det är nödvändigt med en anmodan, till behöriga brottsbekämpande myndigheter i andra berörda medlemsstater lämna information och underrättelser i de fall där det finns sakliga skäl att förmoda att informationen och underrättelserna kan bidra till att upptäcka, förebygga eller utreda brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF. De närmare villkoren för detta spontana informationsutbyte skall regleras i den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som tillhandahåller informationen.

2. Tillhandahållandet av information och underrättelser skall begränsas till vad som anses relevant och nödvändigt för att kunna upptäcka, förebygga eller utreda det aktuella brottet eller den aktuella brottsliga verksamheten.

Artikel 8

Dataskydd

1. Varje medlemsstat skall se till att de fastställda regler för dataskydd som gäller användning av de kommunikationskanaler som avses i artikel 6.1 tillämpas även inom det förfarande för informations- och underrättelseutbyte som föreskrivs i detta rambeslut.

2. Användningen av information och underrättelser som har utbyts direkt eller bilateralt i enlighet med detta rambeslut skall uppfylla nationella bestämmelser för dataskydd i den mottagande medlemsstaten, där informationen och underrättelserna skall omfattas av samma regler om dataskydd som om de samlats in i den mottagande medlemsstaten. De personuppgifter som behandlas i samband med genomförandet av detta rambeslut skall skyddas i enlighet med Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter och, för de medlemsstater som har ratificerat det, tilläggsprotokollet av den 8 november 2001 om tillsynsmyndigheter och gränsöverskridande flöden av personuppgifter. Principerna i Europarådets rekommendation R(87) 15 om användningen av personuppgifter inom polisväsendet bör också beaktas när brottsbekämpande myndigheter behandlar personuppgifter som inhämtats i enlighet med detta rambeslut.

3. Information och underrättelser som lämnats enligt detta rambeslut får användas av de behöriga brottsbekämpande myndigheterna i den medlemsstat som har mottagit dem enbart i de syften för vilka de har tillhandahållits i enlighet med detta rambeslut eller för att förebygga ett omedelbart och allvarligt hot mot den allmänna säkerheten; databehandling i andra syften skall endast vara tillåten med förhandstillstånd från den medlemsstat som överfört informationen och i enlighet med den nationella lagstiftningen i den mottagande medlemsstaten. Tillståndet kan beviljas om den nationella lagstiftningen i den stat som överfört informationen tillåter detta.

4. När information och underrättelser lämnas i enlighet med detta rambeslut får den behöriga brottsbekämpande myndighet som tillhandahåller information ställa villkor, i enlighet med sin nationella lagstiftning, för den mottagande behöriga brottsbekämpande myndighetens användning av informationen och underrättelserna. Villkor får även ställas när det gäller rapportering av resultatet av den brottsutredning eller kriminalunderrättelseverksamhet som föranledde informations- och underrättelseutbytet. Den mottagande behöriga brottsbekämpande myndigheten skall vara bunden av sådana villkor förutom i de särskilda fall då den nationella lagstiftningen kräver att man gör avsteg från användningsrestriktionerna till förmån för rättsliga myndigheter, lagstiftande organ eller alla andra självständiga instanser som upprättats genom lag och som ansvarar för tillsynen av de behöriga brottsbekämpande myndigheterna. I sådana fall får informationen och underrättelserna användas endast efter samråd med den stat som överfört informationen, vars intressen och uppfattning i möjligaste mån måste beaktas. Den mottagande medlemsstaten kan i särskilda fall anmodas av den medlemsstat som överfört informationen att informera om användningen och den vidare behandlingen av den överförda informationen och de överförda underrättelserna.

Artikel 9

Sekretess

De behöriga brottsbekämpande myndigheterna skall i varje enskilt fall av informations- och underrättelseutbyte vederbörligen beakta kraven på utredningssekretess. De behöriga brottsbekämpande myndigheterna skall därför, i enlighet med den nationella lagstiftningen, säkerställa sekretessen för all överlämnad information och alla överlämnade underrättelser som har sekretessbelagts.

Artikel 10

Skäl till att vägra att lämna information eller underrättelser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.3, får en behörig brottsbekämpande myndighet vägra att lämna information eller underrättelser endast om det finns sakliga skäl att anta att tillhandahållandet av informationen eller underrättelserna skulle kunna

a) skada väsentliga nationella säkerhetsintressen i den anmodade medlemsstaten,

b) äventyra resultatet av en pågående utredning eller en kriminalunderrättelseverksamhet, eller enskilda personers säkerhet,

eller

c) vara uppenbart oproportionerligt eller irrelevant för de syften för vilka det begärdes.

2. Om begäran gäller ett brott där påföljden enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning är ett års fängelse eller mindre, får den behöriga brottsbekämpande myndigheten vägra att tillhandahålla den begärda informationen och de begärda underrättelserna.

3. Den behöriga brottsbekämpande myndigheten skall vägra att lämna information eller underrättelser om den behöriga rättsliga myndigheten inte har gett tillstånd till tillträde till och utbyte av den begärda informationen i enlighet med artikel 3.4.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 11

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 19 December 2006.

2. Medlemsstaterna skall till rådets generalsekretariat och till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser genom vilka skyldigheterna enligt detta rambeslut införlivas med deras nationella lagstiftning. På grundval av denna och annan information som medlemsstaterna har lämnat på begäran skall kommissionen före den 19 December 2006 överlämna en rapport till rådet om rambeslutets tillämpning. Rådet skall för den 19 December 2006 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

Artikel 12

Förhållandet till andra instrument

1. I den mån bestämmelserna i artikel 39.1, 39.2 och 39.3 och artikel 46 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ⁽¹⁾ gäller informations- och underrättelseutbyte för genomförandet av brottsutredningar eller kriminalunderrättelseverksamhet enligt bestämmelserna i detta rambeslut, skall de ersättas av bestämmelserna i detta rambeslut.

2. Verkställande Schengenkommitténs beslut av den 16 december 1998 om gränsöverskridande polissamarbete för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar (SCH/Com-ex (98) 51 rev 3) ⁽²⁾ och av den 28 april 1999 om förbättring av polissamarbetet för att förhindra och upptäcka brottsliga handlingar (SCH/Com-ex (99) 18) ⁽³⁾ skall upphöra att gälla.

3. Medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser som är i kraft när detta rambeslut antas, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser gör det möjligt att utvidga målen för detta rambeslut och att de bidrar till att ytterligare förenkla och underlätta de förfaranden för informations- och underrättelseutbyte som omfattas av detta rambeslut.

4. Medlemsstaterna får ingå eller låta träda i kraft bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser efter det att detta rambeslut har trätt i kraft, förutsatt att dessa avtal eller överenskommelser gör det möjligt att utvidga målen för detta rambeslut och att de bidrar till att ytterligare förenkla och underlätta de förfaranden för informations- och underrättelseutbyte som omfattas av detta rambeslut.

5. De avtal och överenskommelser som avses i punkterna 3 och 4 får under inga omständigheter påverka förbindelserna med de medlemsstater som inte är parter i dem.

⁽¹⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 (EUT L 191, 22.7.2005, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 407.

⁽³⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 421.

6. Medlemsstaterna skall senast den 19 December 2006 underrätta rådet och kommissionen om sådana gällande avtal och överenskommelser som avses i punkt 3 och som de vill fortsätta att tillämpa.

7. Medlemsstaterna skall också underrätta rådet och kommissionen om sådana eventuella nya avtal eller överenskommelser som avses i punkt 4 inom tre månader från undertecknandet eller ikraftträdandet av de instrument som redan hade undertecknats före antagandet av detta rambeslut.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 18 december 2006.

På rådets vägnar

Ordförande

J.-E. ENESTAM

BILAGA A

UTBYTE AV INFORMATION ENLIGT RÅDETS RAMBESLUT 2006/960/RIF FORMULÄR SOM SKALL ANVÄNDAS AV DEN ANMODADE MEDLEMSSTATEN VID ÖVERLÄMNANDE AV INFORMATION/FÖRSENING/VÅGRAN ATT LÄMNA INFORMATION

Detta formulär skall användas för att överlämna begärd information och/eller begärda underrättelser och för att underrätta den ansökande myndigheten om att den normala tidsfristen inte kan respekteras, om behovet av att hänskjuta begäran till en rättslig myndighet eller om vägran att överlämna den begärda informationen.

Formuläret kan användas vid mer än ett tillfälle under förfarandet (t.ex. i det fall då en begäran först måste hänskjutas till en rättslig myndighet och det vid ett senare tillfälle visar sig nödvändigt att vägra verkställa begäran).

Anmodad myndighet (namn, adress, telefon, fax, e-post, medlemsstat)	
Uppgift om handläggande tjänsteman (valfri uppgift)	
Referensnummer för detta svar	
Datum och referensnummer för tidigare svar	
Svar till följande ansökande myndighet	
Datum och tid för begäran	
Referensnummer för denna begäran	

Normal tidsfrist enligt artikel 4 i rambeslut 2006/960/RIF	
Brottet omfattas av artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF	Brådskande begäran → ☐ 8 timmar
och den begärda informationen eller de begärda underrättelserna finns tillgängliga i en databas till vilken en brottsbekämpande myndighet i den anmodade medlemsstaten har direkt åtkomst.	Icke brådskande begäran → ☐ 1 vecka
Övriga fall	→ ☐ 14 dagar

Utbyte av information enligt rådets rambeslut 2006/960/RIF: Lämnade informationer och underrättelser	
1. Informationen eller underrättelserna	
☐ får endast användas för de syften för vilka de har tillhandahållits eller för att förebygga ett omedelbart och allvarligt hot mot allmän säkerhet	
☐ får också användas för andra syften på följande villkor (valfri uppgift):	
2. Källans tillförlitlighet	
☐ Tillförlitlig	
☐ I allmänhet tillförlitlig	
☐ Ej tillförlitlig	
☐ Kan inte bedömas	
3. Informationens eller underrättelsernas riktighet	
☐ Säkra	
☐ Fastställda av källan	
☐ Bekräftade rykten	
☐ Ej bekräftade rykten	

4. Resultatet av brottsutredningen eller kriminalunderrättelseverksamheten inom vilken informationsutbytet har ägt rum måste rapporteras till den överförande myndigheten

Nej
 Ja

5. Vid spontant utbyte, anledning att tro att informationen eller underrättelserna skulle kunna bidra till upptäckt, förebyggandet eller utredning av brott som avses i artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF:

DRÖJSMÅL – Begäran kan inte besvaras inom den angivna tiden enligt artikel 4 i rambeslut 2006/960/RIF

Information eller underrättelser kan inte lämnas inom den angivna tiden av följande skäl:

De förväntas kunna lämnas inom

1 dag 2 dagar 3 dagar
 ... veckor
 1 månad

Tillstånd har begärts hos en rättslig myndighet. Förfarandet för att bevilja/vägra tillstånd förväntas ta ... veckor.

VÄGRAN – Denna information eller dessa underrättelser

kan inte tillhandahållas eller begäras på nationell nivå
 kan inte tillhandahållas av ett eller flera av följande skäl:

A – Skäl som hänför sig till rättslig kontroll som förhindrar överlämnandet eller kräver ett förfarande med ömsesidig rättslig hjälp

Den behöriga rättsliga myndigheten har inte beviljat tillgång till och utbyte av information eller underrättelser.

Den begärda informationen eller de begärda underrättelserna har tidigare erhållits genom tvångsåtgärder och deras tillhandahållande är inte tillåtet enligt nationell lagstiftning.

Informationen eller underrättelserna innehas inte av

- brottsbekämpande myndigheter, eller
- offentliga myndigheter eller privata organ på ett sätt som gör att de är tillgängliga för de brottsbekämpande myndigheterna utan tvångsåtgärder.

B – Tillhandahållande av den begärda informationen eller de begärda underrättelserna skulle skada väsentliga nationella säkerhetsintressen eller äventyra resultatet av en pågående utredning, en underrättelseoperation avseende ett brott eller enskilda personers säkerhet eller skulle vara uppenbart oproportionerligt eller irrelevant för de syften för vilka de begärdes.

När A eller B anges, var vänlig uppge, om det bedöms nödvändigt, ytterligare information eller orsaken till vägran (valfri uppgift):

D – Den anmodade myndigheten har beslutat att vägra verkställighet, eftersom begäran enligt den anmodade medlemsstatens lagstiftning gäller följande brott (typ av brott och brottsrubricering skall anges), där påföljd är högst ett års fängelse.

E – Den begärda informationen eller de begärda underrättelserna är inte tillgängliga.

F – Den begärda informationen eller de begärda underrättelserna har erhållits från en annan medlemsstat eller från ett tredjeland och omfattas av en specialitetsprincip och staten har inte samtyckt till att överlämna denna information eller dessa underrättelser.

BILAGA B

UTBYTE AV INFORMATION ENLIGT RÅDETS RAMBESLUT 2006/960/RIF FORMULÄR FÖR BEGÄRAN OM INFORMATION OCH UNDERRÄTTELSE FÖR DEN ANSÖKANDE MEDLEMSSTATENS RÄKNING

Detta formulär skall användas vid begäran om information och underrättelser enligt rådets rambeslut 2006/960/RIF.

I – Administrativa uppgifter

Ansökande myndighet (namn, adress, telefon, fax, e-post, medlemsstat)	
Uppgift om handläggande tjänsteman (valfri uppgift)	
Till följande medlemsstat	
Datum och tid för denna begäran	
Referensnummer för denna begäran	

Tidigare framställningar				
☐ Detta är den första framställningen i ärendet				
☐ Denna framställning föregås av tidigare framställningar i samma ärende				
Tidigare framställning(ar)			Svar	
	Datum	Referensnummer (i den ansökande staten)	Datum	Referensnummer (i den anmodade staten)
1.				
2.				
3.				
4.				

Om begäran sänds till mer än en myndighet i den anmodade staten, var vänlig ange vilka av följande kanaler som använts:	
☐ Nationell enhet/ Europol-sambandsman	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
☐ Interpols nationella centrala byrå	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
☐ Sirene	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
☐ Sambandsman	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
☐ Annan (ange vilken):	☐ För kännedom ☐ För verkställighet
Om samma begäran sänds till en annan medlemsstat, var vänlig ange till vilken samt vilken kanal som använts (valfri uppgift)	

II – Tidsfrister

Påminnelse: tidsfrister enligt artikel 4 i rambeslut 2006/960/RIF

A – Brottet omfattas av artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF

och

de begärda informationerna eller underrättelserna finns tillgängliga i en databas till vilken en brottsbekämpande myndighet har direkt åtkomst.

→ Brådskande → Tidsfrist: 8 timmar med möjlighet till förlängning

→ Icke brådskande → Tidsfrist: 1 vecka

B – I övriga fall: Tidsfrist: 14 dagar

Brådskande

ICKE brådskande

Skäl för brådskan (t.ex. misstänkta kvarhålls, målet måste upp i domstol före ett särskilt datum):

Begärd information eller begärda underrättelser

Typ av brott eller brottslig verksamhet under utredning

Beskrivning av omständigheterna vid förövandet av brottet/brotten, inklusive tid, plats och i vilken omfattning den person om vilken information eller underrättelser begärs deltog i brottet/brotten:

Typ av brott

A – Enligt artikel 4.1 och 4.3 i rådets rambeslut 2006/960/RIF

A.1 Brottet kan leda till ett maximalt frihetsberövande på minst tre år i den ansökande medlemstaten

OCH

A.2 Brottet faller under en (eller flera) av följande brottstyper:

☐ Deltagande i en kriminell organisation	☐ Penningtvätt
☐ Terrorism	☐ Penningförfalskning, inklusive förfalskning av euron
☐ Människohandel	☐ IT-brottslighet
☐ Sexuellt utnyttjande av barn samt barnpornografi	☐ Miljöbrott, inbegripet olaglig
☐ Olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen	☐ handel med hotade djurarter och hotade växtarter och växtsorter
☐ Olaglig handel med vapen, ammunition och sprängämnen	☐ Hjälptill olovlig inresa och olovlig vistelse
☐ Korruption	☐ Mord och grov misshandel
☐ Bedrägeri, inbegripet bedrägeri som riktar sig mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen enligt konventionen av den 26 juli 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen	☐ Olaglig handel med mänskliga organ och vävnader
☐ Organiserad stöld eller väpnat rån Olaglig handel med kulturföremål, inbegripet antikviteter och konstverk	☐ Rasism och främlingsfientlighet
☐ Svindleri	☐ Olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen
☐ Beskyddarverksamhet och utpressning	☐ Handel med stulna fordon
☐ Förfalskning och piratkopiering	☐ Våldtäkt
☐ Förfalskning av administrativa dokument och handel med sådana förfalskningar	☐ Mordbrand
☐ Förfalskning av betalningsmedel	☐ Brottsomfattas av den internationella brottmålsdomstolens behörighet
☐ Olaglig handel med hormonsubstanser och andra tillväxsubstanser	☐ Kapning av flygplan eller fartyg
	☐ Sabotage

→ Brottet omfattas därför av artikel 2.2 i rambeslut 2002/584/RIF. Artiklarna 4.1 (brådsakande fall) och 4.3 (icke-brådsakande fall) i rambeslut 2006/960/RIF skall därför tillämpas för de tidsfrister som skall respekteras för besvarande av denna begäran.

Eller

- B – Brottet/brotten omfattas inte av förteckningen under A. I detta fall beskrivning av brottet/brotten:

Syftet med begäran om information eller underrättelser**Samband mellan syftet med begäran om informationen eller underrättelserna och den person som informationen och underrättelserna gäller****Identitet (om känd) för den/de person(er) som i första hand omfattas av den brottsutredning eller den underrättelseoperation som ligger till grund för begäran om informationen eller underrättelserna****Skäl till att anta att informationen eller underrättelserna finns i den anmodade medlemsstaten****Begränsad användning av informationen i denna begäran för annat än de syften för vilka den har tillhandhållits eller för att förebygga ett omedelbart och allvarligt hot mot allmän säkerhet**

- Användning tillåten
- Användning tillåten, men informationslämnaren anges inte
- Får ej användas utan att informationslämnaren gett sitt tillstånd
- Får ej användas